

[Ninn-Hansen.]

indenrigsministeriet deltager i forhandlingerne.“

Det vil jeg ikke kalde nogen ultimativ afvisning. Jeg synes tværtimod, at man har vist interesse for at forhandle om sagen, og så er det særdeles uheldigt, at man ikke fra indenrigsministeriets side deltager i en sådan videregående forhandling, men blot kommer med et lovforslag. Den måde synes jeg ikke staten bør forhandle på med dem, der har en berettiget interesse i denne sag.

Når den højtærede minister er så tillidvækkende eller ser med så megen tillid på resultatet af udvalgsforhandlingerne, vil jeg gerne tilføje over for den højtærede minister, at jeg tror, at indfrielsen af de forventninger, ministeren har, vil afhænge meget af, hvad de kommende forhandlinger med dem, der har den berettigede interesse, fører til. Jeg tror ikke, det bliver på det grundlag, hvorpå den højtærede minister har fremsat sit lovforslag, vi når til en samlet løsning her.

Endelig skal jeg blot tilføje, at jeg ikke helt forstår den skarpe adskillelse, ministeren foretager, mellem, om man eksproprierer privat ejendom eller servitutrettigheder. Servitutrettigheder er en del af ejendomsretten. For de pågældende beboere har det haft betydning, da de erhvervede deres hus — og det har vel stadig betydning — at der gjaldt sådanne servitutbestemmelser, således at området har kunnet bevare sin karakter. Det er en retting og en ejendomsrettighed, og jeg vil fastholde de bemærkninger, jeg i denne forbindelse sagde generelt om servitutrettigheder, at der er mange kommuner og private, som har været forudseende og har tilrettelagt meget på områder, hvor vi nu må have byplaner og anden lovgivning til at sikre en ordentlig og hensigtsmæssig bebyggelse, og derfor synes jeg, at staten må være den første til at respektere disse.

Johan Asmussen: Jeg kan give min fuldstændige tilslutning til det, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har sagt, også her til sidst. Jeg vil gerne — kun for en ordens skyld — gøre opmærksom på, at jeg ikke er enig med den højtærede minister i fortolkningen af bestemmelserne i den pågældende servitut med hensyn til Københavns kom-

munalbestyrelses ret til at tage beslutning om bortfald af servitutterne. Jeg mener ikke, det kan fortolkes sådan, at det kun gælder, når det drejer sig om en fuldstændig ophævelse af servitutterne over hele arealet.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Til det ærede medlem hr. Johan Asmussen blot den bemærkning, at det bliver vi altså desværre heller ikke enige om.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis blev grebet af ustyrlig glæde, da jeg hørte, at han betegnede mig som tillidvækkende, men jeg sank ned i den dybeste sorg, da jeg hørte, at det var en fortalelse. Det bør aldrig gentage sig. Sindsbevægelser af den art er alt for rystende, selv for en minister.

Det ærede medlem hæftede sig meget stærkt ved skrivelsen fra højesteretssagfører Melchior fra efteråret 1963; men jeg vil gerne understrege, at det, den skrivelse drejede sig om, var en forhandling om de færdselsmæssige betingelser, ejerlavet havde stillet. Denne forhandling fandt sted mellem den daværende justitsminister — som jeg har et indgående kendskab til — den daværende indenrigsminister og den daværende og nuværende minister for offentlige arbejder. Man nåede til det resultat, at man på det afgørende punkt ikke ville have mulighed for at imødekomme grundejerlavet. Det var baggrunden for de bemærkninger, jeg gjorde derom.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem: ja, jeg er da enig med det ærede medlem i, at en servitut er en del af ejendomsretten, men det ærede medlem vil erkende — navnlig når vi kommer ud at se på forholdene på stedet — at der var megen forskel på, om vi havde eksproprieret en ejendom fra en af ejerne eller begrænset de rettigheder, disse servitutter gav ham.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Jeg forstår, at den højtærede minister med sin udtalelse også har villet rette den misforståelse, at det skulle være en afvisning af ultimativ karakter. Så er der rettet endnu en misforståelse, og vi kan forhandle om det.

Den højtærede minister bliver mere og mere tillidvækkende.